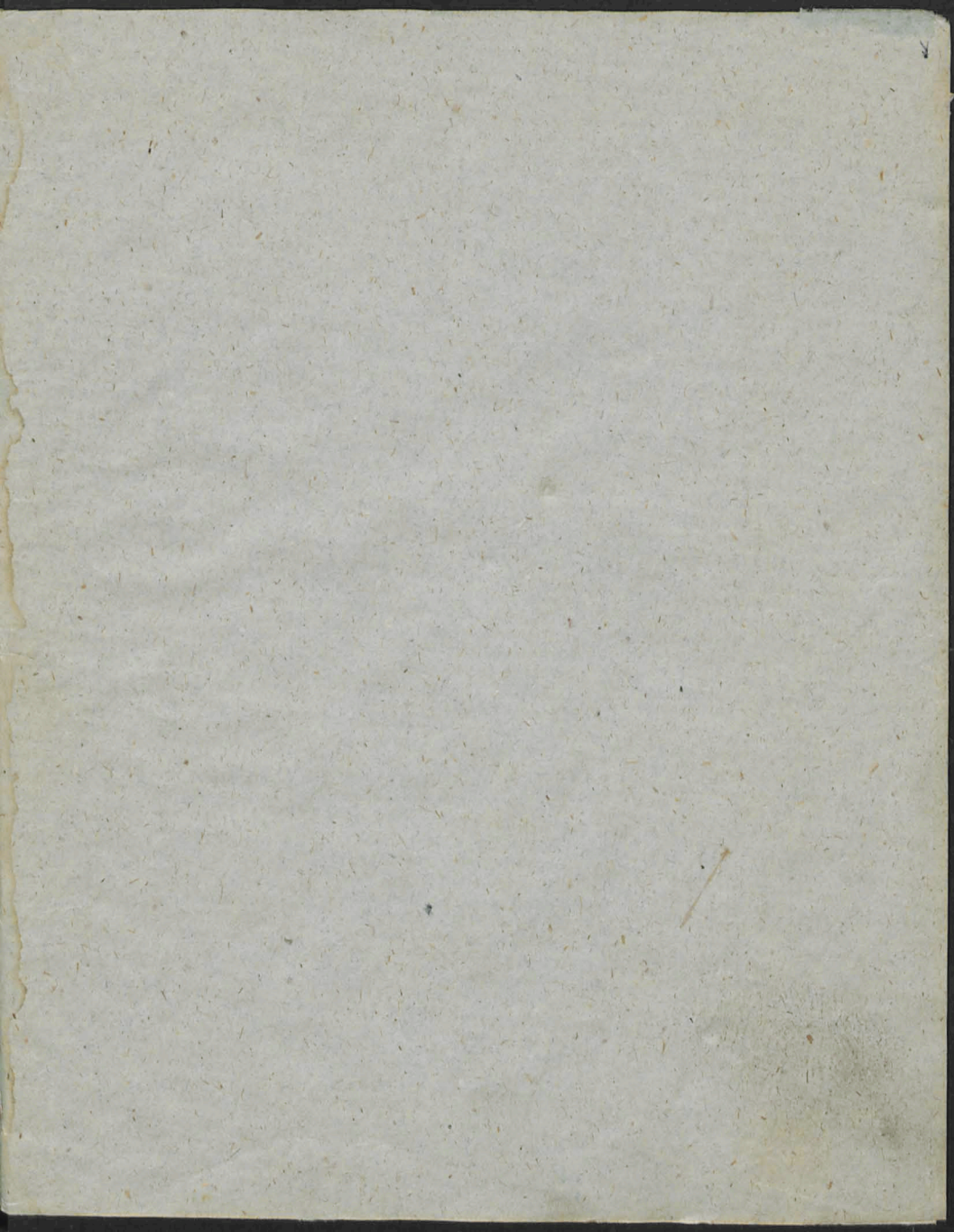

BIBLIOTEKA

Zakl. Nar. im. Ossolińskich

XVI

3061

4545

FVNEBRE CAR.

MEN SERENISSIMÆ PRINCIPI

ET D▷ D▷ ELISABETH SERE-

NIS▷ ROM▷ HVNG▷ BOHE▷ ETC▷

REGIS. FILIÆ. POTENTIS▷ AC

INVICTIS▷ PRINCIPIS ET D▷

D▷ SIGISMVNDI AVGVSTI DEI

GRATIA REGIS POLONIÆ.

MAGNI DVCIS LITHVANIÆ

RVSSIÆ. PRVSSIÆ. MASOVIÆ

QVE ETC▷ CONIVGILON

GE CHARISISIMÆ▷ XV▷

IVNII VILNE MOR

TVÆ▷

Mon Stanislas Zdzichowski Phil. Doct.
A IAC▷ PR▷ IES▷ POLO▷ EX

TEMPORE CONSCRI-

PTVM▷

1.996

AD SERE. AC POT. P. AC D. D.
Sigis. II. Augustum Regem Poloniae. &c.

Si lugens Auguste, etiam lugemus, & atro
Vellere nigramur, te nigricante, simul.
Luna suum à solis radijs accommodat ignem,
Solis at occidui fert pia nocte vices.
Et nos quod gazam, pacem, & decus hausimus à te,
Quisq; tuos planctus officiosus obit.

Vncius vt dixit Reges, Regina Poloni
Occidit, & gelida morte perempta iacet.
Perculsi Reges subiti nouitate doloris,
Confusiq; simul, conticuere diu.

Nec mora, collachrymāt, vnā lachrymaꝝ senatus:
Communis cepit omnibus esse dolor.

Vxor enī AVGVSTO cadit, huic mitissima Princeps
SISMVNDONurus o Chara, simulq; BONÆ.

At ne non superis dolor esset & omnibus idem,
Mortales tetigit qui nouitate truci.

De nece mox populos dum nuncia fama docebat,
Aligero spargens funera mœsta gradu.

Protinus Oceano densa cum grandine nymbus
Ingruit, ægroti signa stupenda Iouis.

Ingeminat glaciem nubes pharetrata volantem,
Et quantum ploret, Iuppiter ipse docet.

Interea surgit facies horroris, & urbem
Pertentat, trepido sollicitatq; metu.

Soluitur in lachrymas ergo omnis sexus & ætas,
Hinc timor, hinc mæror tristitia corda quatit.

Exoritur passim species horrenda vlulatus,
Troades vt flerunt mœnia capta phrygum.

Murmura campæ reboant, lachrymasq; ministrant,
Fama rei duræ verificatur vbi

Collegiū Iouis Iagopolienſis A ij Nec mora
Soc: JESV.

Nec mora ponuntur tyrio medicata veneno
Tegmina, tum quicquid Regia lucis habet.
Annulus ignito diamante superbus; & aurum,
Denicitur digitis, pectore, fronte, mitris.
Purpura non fasces, rutilum non aula metallum;
Tollit, non vsquam cernitur vllus honos.
Buccina conticuit, litui, citaræq; fonantes,
Ingenti regnat solus in vrbe dolor.
Ac mox corripuere nigrasq; rudesq; cucullas,
Et quæuis rigidis vestibibus apta putant.
Purpurei Reges primum, sacer ordo Senatus
Dehinc, aulam sequitur plebs gemebunda nigram.
Atria picturis vilent spoliata disertis,
Cum dominò paries nudus & ipse dolet.
Agmina stipantur tunicis horrentia nigris,
Vnus erat seruis, Principibusq; color.
Staminibus fuscantur equi tristi ordine pullis,
Pullata currus in statione nigrent.
Quæritur heu mæstis tota color ater in vrbe,
Tum squallore nigro vincere quippe iuuat.
Scilicet vt proceres certarunt milite pulchro,
Cum veniens Crocam susciperetur hera.
Nunc iterum male tegminibus certatur opacis,
Et damnant luxum veste rigente suum.

Præsertim

Præsertim AVGVSTVS cum hinc festinabat abire,
Coniugis vt charæ funera condat humi.
Hic tamen ante sibi voluit persolvere iusta,
Ne non impleret planctibus omne solum.
Ergo vbi lychnorum medio simulachra locantur
Funeris; vt fieret tristis imago necis.
Tum latè & longè fumant altaria templis,
Milleq; per centum templa cremantur opes.
Nigriciem illustrat Phœbus, Phœbum adiuuat ignis,
Sic nigret horridius mœstus in æde color.
Nænia concinitur passim, ploratur vbiq;
Inferias toties & renouare iuuat.
Sacrificum procerumq; simul pius ordo parentans,
Consequitur Regem, Regis & acta boni.
Ducitur in mœstos etiam miser ordo cohortes,
Et multa exequias sedulitate facit.
Lamentis certare iuuat, iuuat atq; dolore,
Quisq; sui partem disperisse putat:
Tunc vero Augustus Rex circum altaria amictu
Lugubri, hæc tectus supplice voce dabat.
NATE Dei Patris, cuius fortissima dextra
Regna tenet, Reges casibus atq; rotat.
Aspice me viduum dilecta coniuge, de qua
Spes mihi præclaræ posteritatis erat.

Quatu liqui incolumem, iacet heu regale cadauer,
Plaudit & in tristi funere parca ferox.
Hoc mihi coniugio fuerat Germania iuncta,
Iunxerat inq̄ hostes Carolus arma Crucis.
Nunc iuueni mihi vtrumq̄ meis perijtq; popellis.
Fœminei sexus gloria magna simul.
Quæ probitas in ea fuit, ac reuerencia nostri?
Quantæ iuncta fuit forma pudicitia?
Et si Cæsaridum genus illa, opibusq; superbum,
Mente fuit te humili Christe secuta tamen.
Fœminei vicit generis laudem illa profecto,
Quam semper nobis sæcula prisca canunt.
Ergo cape hanc, mundi temerari quam vsibus ipse
Nolebas, regnet quo meliore modo.
Viuam eius semper memor, exemplumq; putabo,
Ad quod se fingat fœmina quaq; sacrũ.
Porro etiam viduum miserare precamur, & esto
Qui carnis spem aufers, spesq; salusq; mihi.
Talia commemorans oculos suffusus ad aram,
Consecrat magno tristitia vota Ioui.
Non tamen hos animi fluctus sædauit ad aram,
Quin abiens questus fudit ab ore novos.
Cur mihi sollicitam dederas, tamen vsq; futuri
Ignaram mentem, & nescia corda Deus?

Dicere

Dicere non possum me hunc præfagisse dolorem,
Sæpe tamen fregit sollicitudo caput.
Somnia monstrifero veniebant nocte tumultu,
Ire, cubare, mori, aut visa dolere mihi.
Sed quid dissimulo? te infœlici omine liqui,
Dum patris ægroti iussa capesso celer.
Ter dixi: vxor amata vale, ter voce repressa
Illachrymo, & signis ter mea scribo, vale.
Tædia quæ me agitare dehinc, retroq; reuerti
Suasere, ac animum discruciare meum?
Ergo huc monstra mihi, capitisq; insomnia visa
Euasere: quatit nunc mea regna dolor.
Dixit, & indulgens lachrymis grauitatis amator,
Os regale premit, fata seuera putans.
At tibi quis sensus fuit, ^o SISMVNDE? videres
Tot mæror populis quod Nurus ista fuit.
Lumina vidi equidem tua tum rubicunda fuisse
Rore pio, annosas & violasse genas.
Veste rudi incedis, nigra & fuligine tincta,
Et stimulos magni mente doloris habes.
Dicebas etenim, exegi fœliciter annos
Regnando belli tempore, siue toge.
Sed cecidit mihi prosperitatis cardo, sorores
Stamina quod Nurui iam secure mea.

Semper ego ah saluā, grauidamq̄ nepote futuram
Experij, hæc vetulo maxima cura fuit.
Hac seriem Illustrem Regum dixi ipse videbo:
Hac mihi spes longæ posteritatis erit.
Filius hinc, socer inde potens, vicinia diues
Linquetur populis me moriente meis.
Vna dies rapuit misero mihi tot bona: credo
Nunq̄ dum spiro conspicienda mihi.
¶ dilecta vale Nurus, hunc victura per orbem,
Virtutum exemplum, numinis atq̄ loco.
Sic BONA Sphorciadum decus, vltima Iusta resoluēs
Tecta rudi lino mæret & ipsa Nurum.
Communes etiam vitæ memoratq̄ doletq̄,
Tum mortis casus, imperijq̄ vices.
Hanc etiam propter Natarum nubilis ordo
Subsequitur, nitidas commadidatq̄ genas.
Et ne virginibus foret illachrymata venustis
Fratria, virgineo semper amata choro.
Deposito tenui bysso, gazisq̄ marinis
Insuetos humeros veste nigrante tegunt.
Ac inquit Senior, fidissima turba sorores,
Plangite: nam fragili stamus in orbe gradu.
Candidius quid erat Fratris nupta? huic tamen audax
Sacriligam iniecit funere parca manum.

Huic

Huic etiam alma Venus vinclo gaudere iugali
Non fatis indulfit, sceptraq; ferre diu.
Quid porro secum potuit, nisi ferre magistram
Vitæ virtutem: ferreq; mentis opes?
Dixit, & in tenues lachrymas soluuntur, amatae
Ac frustra ingemināt terq; quaterq; vale.
Tum vero in Dominos quisq; vt testetur amorem,
Solvitur in luctus aulica turba graues.
Impensè Regum custos, duce flente Senatus
Collachrymans, rigidis mœret & ipse togis.
Nec mirum, huic etenim Clemens Regina, sagaxq;
Occidit, AVGVSTO viuere Digna viro.
Cumq; LEONARDVS suggesto narrat ab alto
Egregiam vitam Principis, atq; genus.
In planctum officiosa ruit plebecula: mœstos
Congeminat planctus, congeminatq; preces.
Ipsa quidem incolumis viuens: se viuere prorsus
Principe quod sancta sit viduata, negat.
Iam sibi præsidium clamans cecidisse fidele,
Rebus in aduersis pauperieq; graui:
Exemplum nupte: florem cecidisse puellæ:
Nobilitas Dominam flet perijsse piam.
Talia dum referunt populi per templa per vrbes
Cum vox, cum planctus omnibus vnus erat:

Mœnia resonant, loquitur remeabilis Echo,
Rupibus, ac syluis plorat & ipse diu.
Densa sonant arbusta necem, gelidumq; Caducum,
Et plangunt medicas nil valuisse manus.
Occidit (ac iterant) memorabile numen, apud nos
Æternum fœlix viuet at ipsa tamen.
I licet infernis morborum tota propago,
Profer in egregium corpus & arma necis.
Elisabet̃ Diuas inter referetur, in illam
Vespillo, & iuris nil Libitina feret.
Hic statim visi faciles per inane volatus
Cœlicolum, & pennis ire, redire, citis.
Auditæq; procul voces pœana sonantes
Lætum, & perpetuo gliscere suaue melos.
Atq; aliquis medio seiunctus ab agmine dixit,
Mortales implens credulitate pia.
Tu semper Regem, Regina Polona, Polorum
Spirasti, Regis iam pia tecta subi.
Astra solo te inuiderunt; Lithuania Crocæ,
Astra animam, Cineres VILNA opulenta colet.
En tibi iam surgit secto de marmore bustum,
Aërio exæquans vertice templa Deūm
Quæq; illi in Dominos est obseruantia genti,
Sæpe colet supplex te quocq; thure pio.

Consimi

Consimili Casimirum etenim pietate sacrarunt,
Et festos celebrant tempus in omne dies.
Sculpi etiam busto pia verba videntur in orbem,
Queis vitæ ac generis significatur honos.
Elisabeth iacet hic FERDNANDI filia, at vxor
AVGVSTI, Patris, & gloria magna VIRI.
At tu Rex FERDNANDE: necis cum nuncius aures
Pulsabit, pectus concutietq; tuum.
Quos NATÆ gemitus dabis, inferiasq; Polonæ
Reginæ: multum quæ tibi chara fuit.
Scilicet inuictum FRATREM patruumq; sepultæ
Hortabere, etiam sit suus iste dolor.
Sternitis & Gallum atq; Getas, duo fulmina fratres,
Ius habet in vestrum mors tamen atra genus.

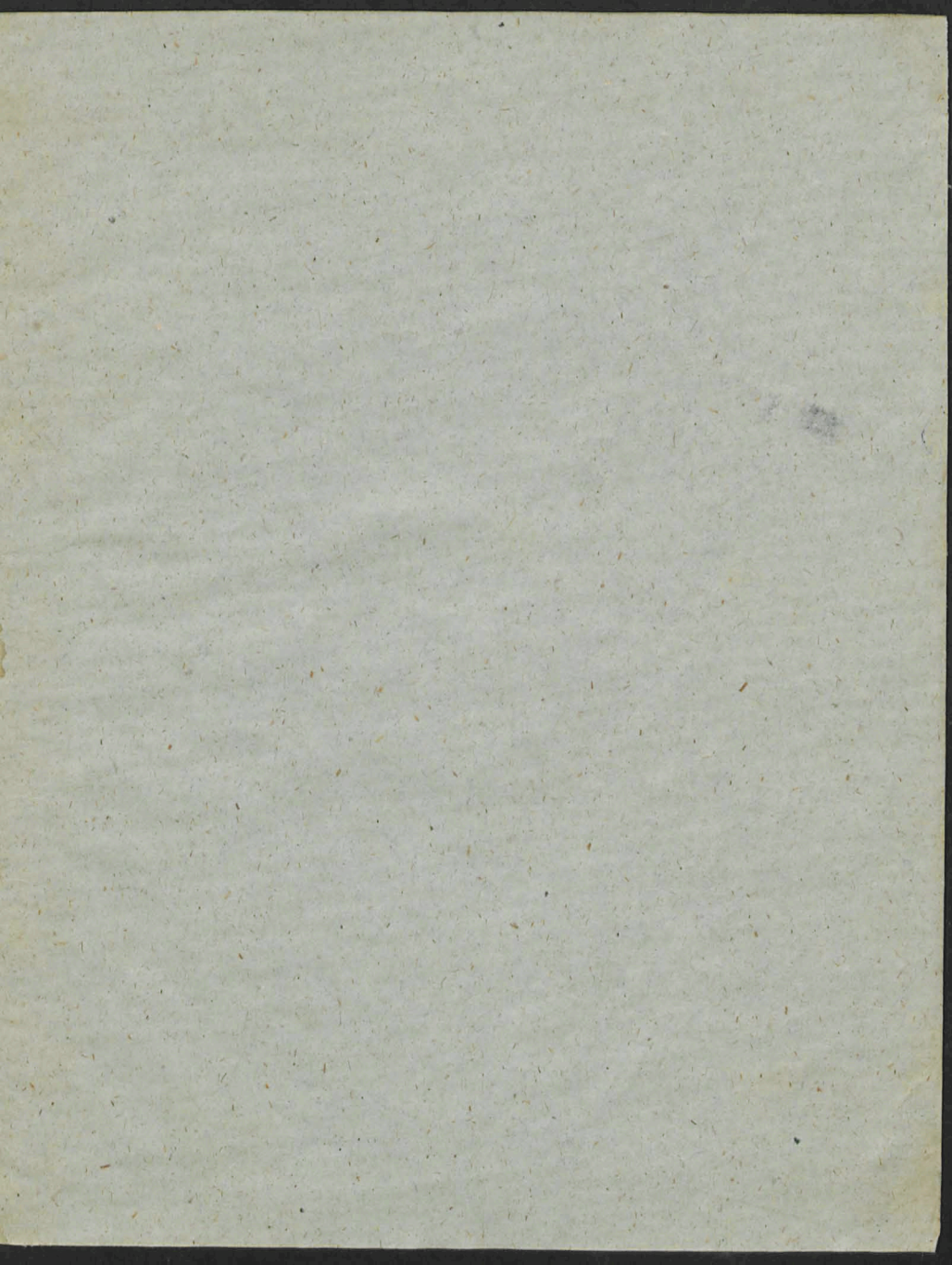

Craccouiè in officina Typographica Ieronimi
Victoris. Anno. M. D.
XLV.

AD SERE. REGI.
NAM ELIZABETH DIS-
TICHON▶

Filia tergemini Regis, Regalis & vxor:
Post mortem, Christi sponsa fidelis, auc.

2323

